

ΛΒ΄ Παύλεια: «Εξ ύδατος και Πνεύματος» - Υπαίθρια εκδήλωση στην Παναγία Δοβρά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

Το Σάββατο 13 Ιουνίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο Λόγο, στον Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά του Ιατρού, στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας, συλλειτουργούντος και του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Δομενίκου κ. Αθηναγόρου, όπου από το απόγευμα της Κυριακής τίθεται σε προσκύνηση η ιερά Εικόνα της Παναγίας του Όρους των Ελαιών, η οποία μεταφέρθηκε από την Αγία Γη με ευλογία του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου.

Από νωρίς το πρωί, ο υπό ανέγερση Ιερός Ναός του Αγίου Λουκά κατακλύστηκε από ευλαβείς προσκυνητές, και ιδιαίτερα από όσους συμμετείχαν κατά το τρέχον έτος στους Κύκλους Μελέτης Αγίας Γραφής και στα Εσπερινά Κηρύγματα των ενοριών της Ιεράς μας Μητροπόλεως.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, στον αύλειο χώρο της Ιεράς Μονής πραγματοποιήθηκε, στο πλαίσιο των «ΑΒ΄ Παυλείων», η εκδήλωση με τίτλο «εξ ύδατος και Πνεύματος». Η εκδήλωση σηματοδότησε και τη λήξη των Κύκλων Μελέτης Αγίας Γραφής και των Εσπερινών Κηρυγμάτων της Αποστολικής μας Μητροπόλεως.

Κεντρικός ομιλητής ήταν ο Πρωτ. Θεμιστοκλής Χριστοδούλου, προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίου Ελευθερίου Αχαρνών της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών. Την εκδήλωση παρουσίασε ο Πρωτοπρεσβύτερος Νικόλαος Παπαθεοδώρου, Υπεύθυνος των τριημέρων φιλοξενίας κυριών της Ιεράς Μητροπόλεως, ενώ η νεοσύστατη Χορωδία της Ενορίας Αγίας Παρασκευής Βεροίας απέδωσε εκκλησιαστικούς ύμνους.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου στη Θ. Λειτουργία

«Αίτεϊτε καί δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε καί εὐρήσετε, κρούετε καί ἀνοιγήσεται ὑμῖν».

Ὅλοκληρώνονται μέ τή σημερινή θεία Λειτουργία καί τήν Ἡμερίδα πού θά ἀκολουθήσει στή συνέχεια οἱ κύκλοι μελέτης Ἀγίας Γραφῆς καί τά ἐσπερινά κηρύγματα πού πραγματοποιοῦντο στήν Ἱερά μας Μητρόπολη, σέ ὅλες τίς πόλεις καί τά χωριά μας, σέ ὅλες τίς ἐνορίες καί τά πνευματικά κέντρα ἀπό τήν ἀρχή τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους μέχρι σήμερα.

Ἡ μελέτη τῆς Ἀγίας Γραφῆς καί ἡ πνευματική ἀνάγκη ὄλων μας νά ἐνισχυόμεθα στόν ἀγώνα μας καί νά φωτίζουμε τήν ὁδό τῆς ζωῆς μας μέ τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι κατά τόν προφητάνακτα Δαβίδ «φῶς ταῖς τρίβοις» μας, δέν εἶναι κάτι πού τό χρειαζόμεθα κάποιους μῆνες τόν χρόνο ἢ πού συναρτᾶται μέ τίς διακοπές μας. Εἶναι κάτι πού τό ἔχουμε ἀνάγκη καθημερινά, διότι μᾶς δίδει τή δυνατότητα καί τήν εὐκαιρία νά αἰσθανόμεθα ὅτι ζοῦμε μέσα στήν παρουσία τοῦ Θεοῦ, ὅτι τόν ἔχουμε ἐνώπιόν μας καί ἀκοῦμε τήν πατρική φωνή του νά μᾶς καθοδηγεῖ, νά μᾶς ἐνθαρρύνει καί νά μᾶς παρηγορεῖ. Καί αὐτό εἶναι κάτι τό ὁποῖο μᾶς βοηθᾷ νά γνωρίζουμε καί νά προσεγγίζουμε ἀκόμη περισσότερο τόν Θεό.

Ὁ Θεός ὅμως δέν θέλει νά ἀκοῦμε μόνο ἐμεῖς τή δική του φωνή, δέν ζητᾶ μόνο ἐμεῖς νά ἀκοῦμε τί μᾶς λέγει. Ἐπιθυμεῖ νά ἀκούει καί τή δική μας φωνή, τή φωνή τῶν παιδιῶν του πού ἀπευθύνονται πρὸς τόν πατέρα τους καί συνομιλοῦν μαζί του καί ἀναθέτουν στήν ἀγάπη του ὅ,τι τούς ἀπασχολεῖ. Καί αὐτό πραγματοποιεῖται μέσω τῆς προσευχῆς, πού εἶναι ἡ συνομιλία τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό, ὅπως μᾶς τή δίδαξε ὁ Κύριός μας, ὁ ὁποῖος μάλιστα ὄχι μόνο μᾶς ἔδωσε ὑπόδειγμα προσευχῆς, τήν λεγομένη Κυριακή προσευχή, μέ τήν ὁποία μᾶς προτρέπει νά ὀνομάζουμε τόν Θεό πατέρα μας — «Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς», λέμε,— ἀλλά μᾶς ἐνθαρρύνει νά ζητοῦμε ἀπό τόν Θεό καί ὅ,τι ἔχουμε ἀνάγκη.

Ἀκούσαμε τόν Χριστό νά μᾶς τό λέγει στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα. Καί μάλιστα νά μᾶς τονίζει ὅτι ὁ Θεός δέν εἶναι ἀπόμακρος καί ἀδιάφορος καί δέν ἀσχολεῖται μέ τά αἰτήματα τά ὁποῖα ὑποβάλλουν τά τέκνα του, ἀλλά ἀνταποκρίνεται σέ αὐτά καί τά ἐκπληρώνει, ὅταν βέβαια εἶναι πρὸς ὄφελος τοῦ αἰτουμένου.

Καί δέν τό εἶπε μία μόνο φορά ὁ Κύριός μας. Μᾶς τό τόνισε ἐπανειλημμένα σήμερα σάν νά ἤθελε νά τό ἐμπεδώσουμε, νά τό πιστεύσουμε καί νά τό κάνουμε πράξη στή ζωή μας.

Τί μᾶς εἶπε; «Αἰτεῖτε καί δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε καί εὐρήσετε, κρούετε καί ἀνοιγήσεται ὑμῖν».

Νά ζητᾶτε καί θά σᾶς δώσει ὁ Θεός-Πατέρας αὐτό πού ζητᾶτε. Νά ζητᾶτε καί τότε θά βρεῖτε αὐτό πού ψάχνετε. Νά κρούετε τή θύρα τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ καί ἡ θύρα θά ἀνοίξει γιά σᾶς.

Πόσο παρήγορα καί πόσο ἐνθαρρυντικά εἶναι τά λόγια τοῦ Κυρίου μας, πού δέν εἶναι ὅμως ἀπλῶς καλά καί παρήγορα λόγια, γιά νά μὴν ἀπογοητευθοῦμε καί ἀποθαρρυνθοῦμε, ἀλλά εἶναι ἡ ἀλήθεια, εἶναι ἡ πραγματικότητα. Καί μᾶς συστήνει νά ἀξιοποιοῦμε αὐτή τήν εὐκαιρία πού μᾶς χαρίζει ὄχι μόνο ὅταν ἔχουμε κάτι ἀνάγκη ἢ σέ μία μεγάλη δυσκολία, ἀλλά καθημερινά.

Ἀπό τόν Θεό προέρχονται, ἄλλωστε, ὅσα ἔχουμε. Ἐπομένως ἀπό Ἐκεῖνον θά πρέπει νά ζητοῦμε καί ὅσα ἔχουμε ἀνάγκη. Καί δέν ἐννοεῖ ὁ Χριστός νά ζητοῦμε μόνο τά ὑλικά, δέν ἐννοεῖ νά ζητοῦμε μόνο κάτι πού θά μᾶς ἐξυπηρετοῦσε ἐάν θά τό εἶχαμε, ἀλλά μᾶς προτρέπει νά ζητοῦμε καί πνευματικά ἀγαθά, μᾶς προτρέπει, ὅπως λέγει σέ ἄλλο σημεῖο, νά ζητοῦμε «πρῶτον τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καί τήν δικαιοσύνην αὐτοῦ καί ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν».

Ἄν μάθουμε νά ἐμπιστευόμεθα, λοιπόν, στήν ἀγάπη του ὄχι μόνο τά καθημερινά μας ζητήματα ἀλλά καί τά ψυχικά καί τά πνευματικά μας θέματα· ἂν μάθουμε νά κρούουμε τή θύρα τοῦ Θεοῦ καί νά ζητοῦμε μέ θέρμη καί πόθο, «παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν», ὅπως ἔλεγε ὁ μέγας βασιλεύς Δαβίδ, τότε νά μὴν ἀμφιβάλλουμε. Ὁ Θεός θά μᾶς κάνει αὐτή τή χάρη: θά μᾶς ἀνοίξει τή θύρα του καί θά μᾶς ἐπιτρέψει νά εὐρισκόμεθα ἐκεῖ ὅπου εἶναι καί Ἐκεῖνος καί νά ἀκοῦμε τή φωνή του καί νά συνομιλοῦμε μαζί του. Καί τότε δέν θά ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό κάτι ἄλλο, γιατί ὁ Θεός θά καλύπτει τίς ἀνάγκες μας καί θά μᾶς καθοδηγεῖ στήν ὁδὸ τῶν ἐντολῶν του, ὥστε νά ἀξιωθοῦμε βαδίζοντάς την νά κληρονομήσουμε τήν αἰώνια ζωή.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου στη λήξη των Κύκλων Μελέτης Αγίας Γραφής

Ένας κύκλος συναντήσεων μελέτης της Αγίας Γραφής, ένας κύκλος έσπερινών κηρυγμάτων στις ένορίες της Ίεράς μας Μητροπόλεως ολοκληρώνεται σήμερα, όπως είπα και πριν από λίγο κατά τή θεία Λειτουργία.

Καί ολοκληρώνεται έδῶ, στόν φιλόξενο χῶρο τοῦ ἁγίου Λουκά, ὅπου εἴμεθα ὅλοι συγκεντρωμένοι ἐπί τό αὐτό, ὅπως κάθε χρόνο αὐτές τίς ἡμέρες, σέ μία οἰκογενειακή, θά ἔλεγα, σύναξη, στήν ὁποία καί σᾶς καλωσορίζω, γιά νά εὐχαριστήσουμε τόν Θεό γιά τή μεγάλη αὐτή δωρεά πού μᾶς χάρισε καί αὐτό τόν χρόνο, νά ἔχουμε δηλαδή πάμπολλες εὐκαιρίες νά ἀκούσουμε τόν λόγο του καί νά ἀναγεννηθοῦμε πνευματικά μέσα ἀπό αὐτόν.

Ἡ εὐχαριστία πρὸς τὸν Θεὸ δὲν εἶναι τυπικὴ ἀλλὰ οὐσιαστικὴ γιὰ δύο λόγους. Ὁ ἓνας εἶναι ὅτι πράγματι εἶναι εὐλογία καὶ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ οἱ πνευματικὲς εὐκαιρίες πού προσφέρονται στὴν Ἱερά μας Μητρόπολη, οἱ κύκλοι μελέτης Ἁγίας Γραφῆς, τὰ ἑσπερινὰ κηρύγματα, ἀλλὰ καὶ ὅλες οἱ ἄλλες ὁμιλίες πού πραγματοποιοῦνται ὅλο τὸν χρόνο ἀπὸ τὴν τοπικὴ μας Ἐκκλησία καὶ μπορεῖ νὰ τίς παρακολουθήσει ὁ καθένας ἢ καὶ νὰ τίς ἀκούσει ἀπὸ τὸν ραδιοφωνικὸ μας σταθμὸ, τὸν «Παύλειο Λόγο».

Δὲν θὰ πρέπει νὰ ξεχνοῦμε ὅτι αὐτὴ ἡ προσφορὰ δὲν εἶναι αὐτονόητη, δὲν εἶναι κάτι τὸ ὁποῖο εἶναι διαθέσιμο σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ὑπάρχουν ἀδελφοί μας πού ἐπιθυμοῦν νὰ ἀκούσουν τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ, νὰ ἀκούσουν μία πνευματικὴ ὁμιλία, νὰ διδαχθοῦν καὶ νὰ λύσουν τίς ἀπορίες τους καὶ δὲν ἔχουν ἀντίστοιχες εὐκαιρίες.

Ὅσες καὶ ὅσοι παρακολουθήσατε τὸ περασμένο Σάββατο τὴν ἐκδήλωση τοῦ Γραφείου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἱεραῆς μας Μητροπόλεως στὸ πλαίσιο τῶν ΛΒ΄ Παυλείων καὶ ἀκούσατε τοὺς ὁμιλητὲς πού μᾶς περιέγραψαν τὴν προσπάθεια καὶ τὸ ἔργο τῶν ἐπισκόπων καὶ τῶν ἱερέων τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου νὰ προσφέρουν τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ στοὺς ἀνθρώπους πού τὸν ἀναζητοῦν ἐναγωνίως, πιστεύω ὅτι καταλαβαίνετε τί ἐννοῶ, καὶ ἀκόμη κατανοεῖτε σὲ πόσο προνομιακὴ θέση ἔναντι αὐτῶν εὐρισκόμεθα ἐμεῖς ἐδῶ μέ τίς τόσες εὐκαιρίες, πού κάποτε ἴσως τίς ἀφήνουμε καὶ ἀνεκμετάλλευτες.

Ὁ δεύτερος λόγος γιὰ τόν ὁποῖο εὐαριστοῦμε τόν Θεό εἶναι γιατί ὁ λόγος του, αὐτόν πού μελετήσατε καί φέτος στούς κύκλους μελέτης τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἢ ἀκούσατε στά ἑσπερινά κηρύγματα ὄντως μᾶς ἀναγεννᾷ, γιατί κρύβει μέσα του ἀναγεννητική δύναμη, ἡ ὁποία μεταδίδεται στόν ἄνθρωπο πού τόν ἀκούει ἔχοντας τήν ψυχή του ἀνοικτή.

Αὐτό συμβαίνει, γιατί ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι λόγια ἀνθρώπινα, σάν αὐτά πού λέμε σέ ἄλλες συναντήσεις ἢ ὅταν συνομιλοῦμε μεταξύ μας. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ὡς προερχόμενος ἀπό τόν Θεό καί διατυπούμενος ἀπό τόν Κύριό μας, Ἰησοῦ Χριστό, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, τό πρόσωπο δηλαδή μέσω τοῦ ὁποῖου ἐκφράζεται ὁ Θεός, ἐμπεριέχει καί τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, γιατί, ὅπως πιστεύουμε καί ὁμολογοῦμε, ὁ Θεός εἶναι Τριαδικός καί τά τρία Πρόσωπα εἶναι ὁμοούσια καί ἀδιαίρετα.

Ἐπομένως, ὅταν ἀκοῦμε τόν λόγο τοῦ Θεοῦ καί τόν δεχόμεθα στήν ψυχή μας, λαμβάνουμε συγχρόνως στήν ψυχή μας καί τό Ἅγιο Πνεῦμα. Αὐτό εἶναι πού μᾶς ἀναγεννᾷ. Αὐτό εἶναι πού μᾶς κάνει ἄλλους ἀνθρώπους, ἀπό χοϊκοῦς μᾶς κάνει οὐράνιους. Αὐτό εἶναι πού κάνει τόν σπόρο τοῦ θείου λόγου, ὅπως διδάσκει στήν παραβολή τοῦ Σπορέως ὁ Κύριός μας, νά φυτρώνει καί νά αὐξάνει καί νά δίδει καρπὸν ἑκατονταπλασίονα.

Ἀκοῦμε δεκάδες ἀνθρώπους νά ὁμιλοῦν γύρω μας, ἀκοῦμε συχνά σοφοὺς καί διακεκριμένους ἐπιστήμονες νά δίδουν περισπούδαστες διαλέξεις, νά ἀναπτύσσουν θεωρίες καί νά ἐρμηνεύουν γεγονότα καί φαινόμενα. Ἀκοῦμε ἀνθρώπους πού ὁμιλοῦν γιά τήν εἰρήνη, γιά τὰ προβλήματα τῶν ἀνθρώπων καί πῶς θά ἐπιλυθοῦν, κανενός ὅμως οἱ λόγοι ἢ οἱ προτάσεις δέν μένουν στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων καί δέν μεταβάλλουν τή στάση τους καί τή ζωή τους. Μόνο ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀναγεννᾷ τόν ἄνθρωπο ψυχικά καί πνευματικά.

Καί αὐτό δέν εἶναι θεωρητικό. Ὑπάρχουν ἑκατομμύρια ἀδιαμφισβήτητα καί ἀκλόνητα παραδείγματα τῆς ἀναγεννητικῆς δυνάμεως τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Θά μπορούσε νά ἀρχίσει κανεὶς ἀπό τό παράδειγμα τῶν ἀγίων ἀποστόλων, οἱ ὁποῖοι πρῶτοι ἀπό ὅλους ἄκουσαν τόν λόγο τοῦ Χριστοῦ καί αἰσθάνθηκαν τήν ἀναγεννητική του δύναμη πού τούς ἔκανε ἄλλους σέ σχέση μέ αὐτό πού ἦταν, ὥστε νά ἐγκαταλείψουν τά πάντα καί νά τόν ἀκολουθήσουν.

Ἀλλά καί τό πρῶτο κήρυγμα τῶν ἀποστόλων, τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, κατά τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς εἶχε τήν ἴδια ἀναγεννητική δύναμη, ὥστε εἴλκυσε στήν πίστη τοῦ Χριστοῦ τρεῖς χιλιάδες ἀνθρώπους.

Τό ἴδιο ἰσχύει καί γιά τό κήρυγμα καί τῶν ἄλλων ἀποστόλων καί τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ὁ ὁποῖος ἦλθε ἐδῶ καί κήρυξε στό Βῆμα του, καί ἀρκετοὶ Βεροιεῖς, γυναῖκες καί ἄνδρες, πίστευσαν στόν Χριστό καί βαπτίστηκαν, ὅπως διαβάζουμε στίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.

Τό «πίστευσαν» δηλώνει τό ἀποτέλεσμα τῆς ἀναγεννητικῆς ἐνεργείας τοῦ λόγου τοῦ Εὐαγγελίου πού ὁδήγησε ἀνθρώπους, καί μάλιστα ὑψηλῆς κοινωνικῆς θέσεως, νά ἀποφασίσουν νά ἀλλάξουν τή ζωή τους καί νά βαπτισθοῦν. Καί ἄς μὴν ξεχνοῦμε ὅτι αὐτό δέν ἦταν κάτι ἀπλό, καθῶς ἡ ἔννοια καί ἡ λειτουργία τοῦ βαπτίσματος δέν ἦταν οἰκεία στοὺς Ἕλληνας, ὅπως ἦταν στοὺς Ἰουδαίους ἀπό τό βάπτισμα τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Ἀνάλογες ἀποδείξεις ἔχουμε καί ἀπό βίους ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, κάποιοι ἀπό τούς ὁποίους, ἐνῶ ἦταν ἁμαρτωλοὶ ἢ ἀλλόπιστοι, μέ μία φράση τοῦ Εὐαγγελίου

πού άκουσαν κάποια ήμέρα τυχαία, άλλαξαν ζωή και έγιναν άγιοι. Πολύ χαρακτηριστική είναι επίσης και ή περίπτωση του Μεγάλου Άντωνίου. Σύμφωνα με τον Βίο του, μετά τον θάνατο των γονέων του πήγε μία ήμέρα στην Έκκλησία και εκεί άκουσε στο Ευαγγέλιο τον λόγο του Κυρίου που έλεγε «εί θέλεις τέλειος είναι, πώλησόν σου τά υπάρχοντα και δός πτωχοίς και έξεις θησαυρόν έν ούρανοίς». Και τόσο πολύ μίλησε στην ψυχή του αυτή ή φράση, ώστε έφυγε άμέσως και τήν έκανε πράξη. Πώλησε τά υπάρχοντα του, τά μοίρασε στους πτωχούς και έγινε ο μέγας άσκητής και άγιος που γνωρίζουμε και τιμοϋμε. Άλλά και στον ίδιο μας τον έαυτό και στους άδελφούς μας και στους φίλους και οικείους μας μπορούμε νά διαπιστώσουμε αυτή τήν αναγεννητική δύναμη του λόγου του Θεοϋ.

Άν ανατρέξουμε στη ζωή μας, είναι βέβαιο ότι θά ανακαλύψουμε στιγμές κατά τίς όποιες μία φράση της Άγίας Γραφής, που μπορεί νά τήν είχαμε άκούσει και δεκάδες φορές, μάς φάνηκε ότι τήν άκούσαμε για πρώτη φορά. Μάς φάνηκε ότι ήταν ή άπάντηση στο πρόβλημα που μάς άπασχολούσε. Μάς φάνηκε ότι μάς έκανε νά βλέπουμε και νά αντιμετωπίζουμε διαφορετικά κάποια πράγματα στη ζωή μας. Μάς φάνηκε ότι ήταν αυτό που είχαμε ανάγκη εκείνη τή στιγμή.

Γιά όλα αυτά που μάς προσφέρει ο λόγος του Θεοϋ που άκοϋμε, όχι μόνο έχουμε χρέος νά εύχαριστοϋμε τον Θεό αλλά και έχουμε χρέος νά επιδιώκουμε νά τον άκοϋμε και νά τον μελετοϋμε καθημερινά, όλο τον χρόνο και ιδιαίτερα τώρα τό

καλοκαίρι πού λόγω του θέρους διακόπτουμε αναγκαστικά και τους κύκλους μελέτης της Αγίας Γραφής και τά έσπερινά κηρύγματα.

Δέν θά πρέπει νά αποκόπτουμε τόν έαυτό μας από αύτή τήν έπαφή και τή σχέση μέ τόν Θεό μέ τή μελέτη του λόγου του, γιατί μέσα από αύτή ό Χριστός μιλά στήν ψυχή μας, κρούει τή θύρα της και σπέρνει τόν λόγο του.

Τή σημασία τής μελέτης και του κηρύγματος του λόγου του Θεού έπισημαίνει και τονίζει και ό άγιος Λουκάς, ό όποιος μάς φιλοξενεί σήμερα στον ναό του και στον περιβάλλοντα χώρο του, και τονίζει ιδιαίτερα τήν ανάγκη νά τόν άκούμε και νά τόν μελετούμε. Ό ίδιος μάλιστα, όπως γνωρίζουμε από τόν Βίο και τίς όμιλίες του, μελετούσε καθημερινά τήν Αγία Γραφή και ως λαϊκός, άν και ήταν ίατρός και καθηγητής τής Ιατρικής και κατά συνέπεια πολυάσχολος, έσπευδε νά παρακολουθήσει τίς όμιλίες του έπισκόπου τής περιοχής του, παρότι, λόγω του άθέου καθεστώτος, όσοι τίς παρακολουθοΰσαν, κινδύνευαν νά ύποστοΰν συνέπειες, γιά τή σχέση πού είχαν μέ τήν Έκκλησία.

Και όταν έγινε ό ίδιος έπίσκοπος κήρυττε πάντοτε τόν λόγο του Θεού στους ανθρώπους, γνωρίζοντας τήν ανάγκη πού είχαν νά τόν άκούσουν αλλά και τή σημασία πού έχει ό λόγος του Θεού γιά τήν πνευματική ζωή και τήν ύπαρξη του ανθρώπου. Κήρυττε και έρμήνευε τόν λόγο του Εύαγγελίου και παρότρυνε τους ιερείς του νά κάνουν τό ίδιο, θεωρώντας το ιερό χρέος, διότι, όπως έλεγε, ό Χριστός είχε πεϊ στους μαθητές του πρώτα νά κηρύσσουν και μετά νά βαπτίζουν τους ανθρώπους.

Έλεγε, μάλιστα, ότι δέν είναι δυνατόν νά ζήσει ό άνθρωπος τήν έν Χριστώ ζωή, νά άκολουθήσει τόν Χριστό και νά γίνει μιμητής του, άν δέν γνωρίζει πώς έζησε ό Χριστός, τί δίδαξε και τί ζητά από έμάς τους ανθρώπους.

Και όπως, όταν θέλει κανείς νά φθάσει σέ έναν τόπο πού δέν γνωρίζει, δέν παίρνει τυχαία έναν δρόμο, πιστεύοντας ότι θά βρεϊ τόν προορισμό του, αλλά ζητά πληροφορίες, συμβουλευεται έξειδικευμένους όδηγούς, χρησιμοποιεί τά σύγχρονα ήλεκτρονικά μέσα, γιά νά είναι βέβαιος ότι θά φθάσει, τό ίδιο πρέπει νά κάνουμε και γιά τόν πνευματικό προορισμό μας, τή βασιλεία των ούρανών.

Έχουμε ανάγκη τίς όδηγίες πού μάς έδωσε ό ίδιος ό Χριστός. Έχουμε ανάγκη νά τίς γνωρίζουμε και νά τίς κατανοοΰμε όρθά, ώστε νά γεννηθοΰμε και νά αναγεννηθοΰμε και έμεϊς «έξ ύδατος και πνεύματος», όπως λέγει ό ίδιος ό Κύριός μας στή συνομιλία του μέ τόν νυκτερινό μαθητή του Νικόδημο, και μέ έναν άλλο τρόπο στή συνομιλία του κοντά στό φρέαρ του Ιακώβ μέ τή Σαμαρείτιδα.

Γι' αύτήν όμως τήν «έξ ύδατος και πνεύματος» αναγέννηση, πού φυσικά συνδέεται

καί μέ τό ἅγιο βάπτισμα, τό ὁποῖο ἀποτελεῖ τό θέμα τῶν φετινῶν ΛΒ΄ Παυλείων, θά μᾶς μιλήσει στή συνέχεια ὁ ἐκλεκτός μας ὁμιλητής, διακεκριμένος θεολόγος καί διδάκτορας τῆς Θεολογίας, πρωτοπρεσβύτερος π. Θεμιστοκλῆς Χριστοδούλου.

Τόν π. Θεμιστοκλῆ τόν γνωρίζω ἀπό τά νεανικά του χρόνια, ὅταν ὡς φοιτητής τῆς Θεολογικῆς στό Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης φοιτοῦσε καί στή Χριστιανική Καταφυγή νέων τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ὅπου διακονοῦσα τότε ὡς πρωτοσύγκελλος καί προϊστάμενος τοῦ ναοῦ ἀλλά καί τοῦ πνευματικοῦ ἔργου τῆς Χριστιανικῆς Καταφυγῆς. Ἀπό τότε παρακολουθῶ μέ ἐνδιαφέρον καί ἀγάπη πάντοτε τήν πορεία του ὡς κληρικοῦ πλέον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν πού διακονεῖ στόν ναό τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου Ἀχαρνῶν, ἀλλά καί τό πλούσιο συγγραφικό του ἔργο.

Γι' αὐτό καί χαίρομαι ιδιαίτερα πού ἀνταποκρίθηκε στήν πρόσκλησή μας καί εἶναι σήμερα μαζί μας γιά νά μᾶς ὁμιλήσει μέ ἀφορμή τή λήξη τῶν κύκλων μελέτης τῆς Ἁγίας Γραφῆς τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως.

Τόν εὐχαριστῶ θερμά καί ἀπό καρδίας καί ἀναμένουμε νά ἀκούσουμε μέ πολύ ἐνδιαφέρον ὅσα θά μᾶς πεῖ.

